

бѣде ново свещенство кмѣсто левиты-тѣ на ветхій-а закѣтъ; защото и глака-та на нова-та църква, христосъ, бѣше поставенъ за старѣшинъ свещенческій не споредъ чинъ-а ароновъ и споредъ обичаитѣ юдейски, но споредъ чинъ-а на свещенника божіа Мелхиседека, на кого-то сѧ не знае нито начало-то нито конецъ-а, и бѣше помазанъ отъ отца дѣхомъ светымъ.

Тѣка въ двогубѣ-тѣ благодать, въ онѣзи сирѣчь, коа-то бѣше дадена на апостоли-тѣ, и въ онѣзи, съ коихъ-то сѧ даровани седемдесеть-тѣ ученицы, вѣчь сѧ показватъ въ само-то начало на евангелско-то проповѣданіе два главни чина свещеннически: епископскій-а или владическій-а и прески-терскій-а или свещенническій-а, кои-то послѣ апостоли-гѣ уредихъ тѣй, да сѧ разликуватъ споредъ власть-тѣ, но служеніе-то имъ да е еднакво; защото свещенницы-тѣ извършаватъ божественнѣ-тѣ служебѣ както и владичи-тѣ, но тѣмъ сѧ подчинени и тѣ (владичи-тѣ) ги освещаватъ (рѣкополагатъ). Въ третій-а, найдолный-а чинъ, сѧ діакони-тѣ или служители-тѣ; и тойзи чинъ сѧ установили апостоли-тѣ іоире въ първѣ-тѣ църквѣ, да слѣжи на вѣрни-тѣ около трапезѣ-тѣ, за да въ старѣшини-тѣ, кои-то извършаватъ тайны-тѣ христови, могли да сѧ грижатъ само за проповѣданіе и молитвѣ. Въ дѣланіа-та апостолски останалъ и начинъ, какъ сѧ сѧ поставали свещенци-тѣ: апостоли-тѣ си гѣждали рѣцѣ-тѣ на избранный-а на главѣ-тѣ, а сички-тѣ присѣдѣющіи мо-